

Ch ng 41

Ng i M h i d n d p nh b n súng liên thanh: “Ai v y? Cô ta dúi gì vào tay anh y? T i sao cô ta l i túm tay anh? Có ph i cô ta th ng xuyên túm v y không?”

“Tên cô y là L u Huy, v t cô y nhét vào tay anh là chùm chìa khóa, anh không bi t t i sao cô y l i túm tay anh, tr c ây ch a bao gì cô y túm nh th c .” Allan nhìn cô c i. “Tr t t tr l i câu h i c a anh không nh m ch nh ?”

Cô bi t Allan ang c i cô h i d n d p nhi u câu nh th nên c ng cu i ng ng ngừng, sau ó l i lo l ng h i: “Cô ta a chìa khóa cho anh làm gì?”

“Nhà cô y có m t c n h không, cô y b o anh và b m anh n ó .”

Ng i M lo l ng h i: “Anh nh n l i r i ?”

“Không, anh mà n ó thì em ch ng xé xác anh à?”

Th y Allan b o không nh n l i, cô ã yên tâm h n nh ng v n không vui l m vì nguyên nhân anh nói, nghe c nh anh không ó vì s cô, ch không ph i vì mu n c g n cô v y. Cô lâu bầu: “Anh ng nói em nh con h cái v y, c nh là em h n ch s t do c a anh y. N u anh òi n ó thì em làm gì c anh?”

Allan li n c i. “Em là h cái không c sao? Anh là h c c mà.” Nói r i anh khoác tay lên vai cô. “Anh ch ng i âu c tr phi em u i anh.” Nói xong, Allan a m t tìm L u Huy, th y cô nàng ang ng g n c a ra vào, bèn nói v i Ng i M : “ anh ra tr chìa khóa cho cô y...”

Ng i M l y ngay chùm chìa khóa, nói: “ em tr cho.”

R i cô len qua ám ông n ch L u Huy, dúi chùm chìa khóa vào tay L u Huy, nói: “C m n c u, anh Thành C ng không c n dùng n nhà c a c u...”

L u Huy nhìn cô b ng ánh m t ng ng ngừng, nói v i v không vui: “Thành C ng c n nhà hay không thì liên quan gì n c u? Tôi a chìa khóa cho anh y ch có a cho c u âu, mu n tr thì anh y t n tr , c u xen vào chuy n c a ng i khác làm gì? C u là ai? Tôi có quen c u âu ch ...”

Allan ã v i i t i, nói v i L u Huy b ng gì ng có l i: “Anh xin l i, ây là Ng i M , b n gái anh, em c m l i chìa khóa giúp anh nhé, anh... không dùng n th t mà, c m n em nhé!”

Ng i M nhìn th y L u Huy nh s p m u, tr n m t nhìn Allan v i v oán h n r i quay u b ch y. Ng i M túm ch t Allan vì s anh u i theo.

Trên ng v nhà, Allan có v suy t , Ng i M không bi t có ph i anh ang b c cô vì chuy n chùm chìa khóa hay không, không tìm c cô bèn h i: “Có ph i anh th y em... h i c ng nh c v i L u Huy không?”

“Không.” Allan áp nh . “Anh ch th y cô y có v ... không vui, s cô y l i...”

“S cô y l i sao?” Ng i M th c m c. “Anh không c n nhà c a cô y thì tr l i chìa khóa, có gì mà không vui? úng là t chu c phi n vào thân.” Th y Allan v n không nói gì, l i gi i thích: “Em không nói anh t chu c phi n vào thân mà là nói cô ta...”

“Anh bi t. Nh ng hi n t i anh th t s s ... con gái b n em, không c n th n l i... làm t n th ng... V a nãy áng ra anh nên gi i thích v i cô y...”

“Anh gi i thích cái gì? Anh càng gi i thích càng r c r i. Anh ã nói là không c n nhà c a cô ta r i, có gì âu mà cô ta b t n th ng? Con gái là nh th , anh càng s b n h b t n th ng thì h l i càng làm ra b b t n th ng. N u anh l y vi c làm t n th ng h làm ni m vui t ch c ch n h s tránh anh. Anh luôn s làm t n th ng cô này r i cô kia, k t qu s th nào? K t qu là t t c m i ng i u bi t i m y u này c a anh, u l y vi c làm t n th ng mình gây t n th ng cho anh! Nh th anh không c xúy cho b n h t làm t n th ng n mình thì là gì?”

Allan b Ng i M ch n h ng nên không nói gì thêm n a.

Chi u th n m, Allan gi i i n tho i n ký túc xá c a cô báo cáo. “Cô Gi n g i i n tho i b o anh t i nay n nhà cô chú y.”

Ng i M h i b t ng , li n bu t mi ng: “H g i anh n nhà mà không ng i à? H h i anh ch a hay sao?”

“H không h i anh.”

“Không h i anh? N u h không báo công an thì làm sao anh b giam n thu th m lâu nh th .”

“Khi báo công an h âu có ngh là s vi c l i ra nông n i ó.”

Ng i M không bi t cô Gi n g i Allan n làm gì, cô s h l i k cho anh nghe chuy n cu n nh t ký ho c chuy n gì n cô c ng ch ng bi t. Cô lo l ng h i: “H g i anh n làm gì?”

“Hôm nay là... sinh nh t c a Jane.”

“Sinh nh t c a cô y mà g i anh n ? Anh âu ph i là con r h .” Cô khuyên Allan: “Anh... ng i n a, g p h , anh... không bu n à?”

“Cô Gi n g i i n, anh không n th m... sao c?”

“Th em s v ngay i cùng anh.”

“Em ng i n a.” Allan ng p ng ng nói. “B m cô y nhìn th y b n mình i v i nhau... ch c s r t bu n...”

“T i sao? Vì em... có c anh... còn con gái h thì không ?” Cô h m h c nói. “Ai b o ch ta không dám nói ra? N u nói ra s m thì anh ã tr thành con r nhà h t lâu r i. Có ph i anh h i h n vì không bi t s m tình c m c a ch ta hay không?”

“ ng oán n a, ch vì anh không mu n... r i vào hoàn c nh khó x thôi.”

“B n mình i v i nhau là r i vào hoàn c nh khó x ? Anh nói nh th c nh em là k t i v y.” ây là v n mà t lâu Ng i M luôn c g ng không ngh t i, nh ng lúc này ây, suy ngh này ch t n y ra trong u. “Có ph i h ngh em ã h i ch t Jane không? Có ph i h c m th y n u em và anh không yêu nhau thì ch ta ã không... i vào con ng ó không? Có ph i anh c ng ngh th không?”

“Anh không ngh nh th , anh ch mu n c g ng không làm t n th ng b t k ai thôi...”

“Nh ng hình nh anh không s làm t n th ng n em thì ph i...”

Allan im l ng h i lâu r i nói: “Ng i M , anh không mu n làm t n th ng n ai c , c bi t là em. Nh ng em không nh t thi t ph i vì chuy n này mà b t n th ng, anh ch coi cô y m t ng i b n thôi.” Allan th dài r i nói ti p: “T i nay anh i m t lúc, anh nhà Jane lâu nh v y, hi n t i cô y không còn n a...” Allan không nói ti p n a, Ng i M không bi t có ph i anh ang khóc hay không. L n u tiên cô th y anh c ch p nh v y, cô c m th y r t s , hi n t i anh ã canh cánh n i nh v Jane nh v y, n u nghe b m Jane nói Jane ã yêu anh sáu b y n m r i, có khi anh s n n n, h i h n l m y ch ?

Cô n n n nói: “N u em kh n c u anh ng i thì sao?”

“Anh... mong là em không kh n c u anh nh th .”

“N u em... n u em b o t i nay anh mà n ó thì em... s n ch Ti u Côn, anh có còn i n a không?”

Nói xong câu này cô th y h i h i h n, nh ng cô ch mong anh s áp “thôi anh không i n a v y”, n u anh nói th thì ch c ch n cô s cho anh i. Cô ch

c n anh t thái ó, cô ngh mình là m t ng i th u tình t lý, ch c n anh ch p nh n vì cô mà không n nhà Jane thì nh t nh cô s ch ng anh i.

Nh ng cô nghe th y anh nói: “ ây là hai chuy n hoàn toàn khác nhau, t i sao em l i có th l i ra nói ch ? Ch c n em t mình vào a v c a ng i khác suy ngh thì em s không làm nh th . N u... m t ng i b n c a em m t r i, em có n th m b m ng i b n ó trong đ p sinh nh t c a c u y không?”

“Có th em... s i, nh ng n u anh b o em không nên i thì em s không i...”

Allan im l ng m t lát r i nói: “Anh hy v ng t i nay em s không n ch Ti u Côn... em ng vì gi n d i mà làm nh th , n khi h i h n... có th ã mu n...”

Cô c m th y mình c nh ang b e d a, ý nh n u t i nay cô n ch Ti u Côn, anh s không c n cô n a v y, n lúc ó cô h i h n c ng ã mu n. Cô li n v n l i: “Th vì c anh kh ng kh ng òi n nhà Jane th này có g i là gi n d i hay không? Anh không s n khi h i h n ã mu n r i ?”

“ ây là hai chuy n hoàn toàn khác nhau...”

Cô cúp máy trong n i tuy t v ng, c m th y mình nh b Jane ánh b i, anh ch p nh n vì c cô n ch Ti u Côn ch không ch u nh ng b , cô không bi t mình có còn chi m v trí gì trong lòng anh n a hay không.

Cô th n th ng i m t lát r i g i i n tho i v tìm m Allan và n n n : “Cô Giang i, cô b o Allan t i nay ng n nhà cô Gi n n a c không ?”

M Allan khó x áp: “Cô ã b o nó ng i r i, nh ng th ng này mà b ng lên thì không th khuyên c.”

Ng i M cúp máy trong tâm tr ng chán n n n c c , vì Jane mà n l i m anh c ng không ch u nghe n a.

Cô th y b t lu n chuy n gì, Allan u t cô v trí u tiên, nh ng vì Jane mà anh ch p nh n c t i v i cô, th m chí khi cô nói s i tìm Ti u Côn, anh c ng không ch u nh ng b . Cô c m th y Allan ang ngày m t xa cô và i v phía Jane.

Xem ra Jane quá hi u con ng i Allan, trong lá th tuy t m nh, Jane vi t: “Có l ch có nh v y, em m i th t s có c tình yêu c a anh.” Gi thì cô ã hi u cái “th t s có c” ây là gì, nh cô hi n nay, nhìn thì có v nh ã có c Allan nh ng ó không ph i là th t s có c, cô có th m t Allan b t c lúc nào, vì có bao nhiêu cô gái n c nh tranh v i cô. Ch có nh Jane m i c t ch t c trái tim Allan, không lo m t anh.

Cô không cam tâm, ch ng l m t ng i ang s ng s s còn không c nh tranh n i v i m t ng i ã khu t ? Cô tin là Allan v n lo l ng v cô, ch có i u anh quá hi u cô, bi t cô s không làm chuy n gì quá gi i h n. Anh bi t k c anh v n kh ng kh ng n nhà Jane, cô c ng ch có th ô m m t b ng t c, khi anh quay v ng t nh t khuyên nh , cô s h t b c ngay thôi.

N u nh v y thì sau này anh càng c ch p h n, thích làm gì là làm ? N u anh bi t cô ch là m t con h gi y, nhìn thì ghê g m nh ng th c ra ch ng dám làm gì thì sau này anh càng ch ng coi cô ra gì n a.

Cô b m s i n tho i g i cho Ti u Côn. Khi ti ng Ti u Côn v ng l i t bên kia i n tho i, cô l i không bi t t i sao mình l i g i cho anh.

“A lô? Ai y?”

“Em Ng i M ây.” Ng i M r t r è h i: “T i nay... anh có r nh không?”

“Cãi nhau v i Thành C ng h ?” Ti u Côn c i ha ha h i. “M i ra c m y ngày mà ã cãi nhau ?”

“Không cãi nhau...”

“Không cãi nhau mà l i nh n anh?”

Th y h i lâu Ng i M không áp l i, d ng nh Ti u Côn ã ý th c c s nghiêm tr ng c a v n nên d ng c i, h i: “Sao v y, có chuy n gì à?”

Ng i M li n k s qua tình hình r i h i: “T i nay anh có nhà không?”

Ti u Côn áp: “Có nhà anh c ng ch ng dám ti p ãi em, em ang ùa gì mà vui v y? Chuy n em làm khi b c lên, h t b c s h i h n y, hai ng i làm hòa v i nhau r i, anh k t gi a có mà gay à. Anh là ng i r t coi tr ng ngh a khí, v b n không c b t n t, anh coi Thành C ng là b n, m c dù em không ph i là v c u ta nh ng anh c ng ph i tôn tr ng. Em ng gi n d i v i c u ta n a, dù gì thì con gái nhà h Gi n c ng là b n c u y, hôm này là sinh nh t cô y thì Thành C ng n nhà ch i c ng âu có gì là sai?”

“Thôi, anh không hi u.” Ng i M ch ng bu n gi i thích n a. “Em ch mu n t i nay n ch anh m t lát vì em ã nói là làm, em ch ng có ý gì khác c , anh ng nói b ng gi ng “b t n t” hay “không b t n t”, anh có mu n “b t n t” thì em c ng ch ng cho.” Nói xong cô cúp máy cái r p.

T i n, Ng i M không có ch nào i nên ành l i tr ng, nh ng cô b o b n bè cùng phòng là n u có ng i g i i n tho i tìm cô, c nói là cô n nhà V ng Ti u Côn r i.

Cô mong Allan s g i i n tho i, nh th anh s t ng là cô n nhà Ti u Côn, hy v ng anh s t c t c t i ngay nhà Ti u Côn “c u” cô, nh th ít nhi u có th ch ng mình anh v n lo l ng khi th y cô làm th .

Lúc h n b y gi , Ti u Côn tìm n phòng t h c c a cô. Cô theo anh ta ra ngoài, h i. “Sao anh l i n ây v y?”

“Anh g i i n tho i n phòng em, m y l n b n em u nói là em n ch anh, không bi t em ang gi trò gì. Thôi n ch anh v y. ng nào thì anh c ng b mang ti ng r i, t i nay em n ch anh hay không thì Thành C ng v n ngh là em n.”

Ng i M ngh m t lát r i nói: “Anh cho em m n đi ng m t lát.” Cô g i i n tho i v phòng, h i xem có ai tên là Allan g i i n tho i tìm cô không, m i ng i u b o không có. Cô không yên tâm, l i h i l n n a, cô b n cùng phòng l i n b o: “ ã nói là không mà c u còn không tin, d o này ngày nào ng i yêu c u ch ng g i i n n, có ai không nh n giúp c u âu? Gi ng anh y mà b n t còn không nh n ra à?”

Ng i M ã h quy t tâm, bèn quay sang nói v i Ti u Côn: “ i thôi, n ch anh thôi.”